

Arrest

nr. 271 933 van 26 april 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 april 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terugdrijving van 6 april 2022.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. DEMOL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker wordt op 6 april 2022 staande gehouden op de luchthaven Brussel Nationaal, waarna de bestreden beslissing tot terugdrijving wordt genomen. De motieven ervan luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 6/04/2022 om 19:42 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/WR, Luchthaven ZAVENTEM,

werd door ondergetekende [...]

de heer

achternaam A.-K. voornaam O.

geboren op 16/05/1974 te DAMASCUS geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft SYRIE wonende te

houder van het document nummer afgegeven te op

houder van visum nr van het type afgegeven door

geldig van tot

voor een duur van dagen, met het oog op:

afkomstig uit Dubai met EK181 [...]

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKE NE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: HV. 55 .RB. 002292 /2022

X (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Document: Reisdocument van Denemarken, Vervalsing:

Schrappingen

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: De verblijfskaart Is vervallen

O (D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)²

Reden van de beslissing: Document: , Vervalsing:

[...]"

2. De drie cumulatieve voorwaarden van de voorwaarden tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Luidens artikel 44 van het PR RvV kan, zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend en moet, in voorkomend geval, de vordering een uiteenzetting van de feiten, die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, bevatten.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone

vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. *In casu* is de uiterst dringende noodzakelijkheid, die overigens niet wordt betwist door de verwerende partij die geen nota heeft ingediend, aangetoond.

2.2. Betreffende het ernstig middel

2.2.1. Uiteenzetting van het ernstig middel

Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM). Hij stelt het volgende:

« Attendu que l'article 8 de la Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales stipule :

« 1. toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de sa correspondance. 2. Il ne peut y avoir ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit, que pour autant que cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la santé publique, au bien-être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et des libertés de tous. »

Que les droits garantis par la Convention EDH s'appliquent dans les zones dites internationales. (voir en ce sens arrêt Amuur C. France du 20 mai 1996)

Que la notion de vie privée et familiale n'est pas définie par la convention. Il revient à la partie requérante de démontrer l'existence d'une telle vie privée et familiale sur le territoire du Royaume.

La vie familiale entre la partie requérante, son épouse et son enfant est présumée en application de la jurisprudence constante de la Cour EDH.

Que le Conseil a déjà mentionné :

« Compte tenu du fait que les exigences de l'article 8 de la CEDH, tout comme celles des autres dispositions de la Convention, sont de l'ordre de la garantie et non du simple bon vouloir ou de l'arrangement pratique (Cour EDH 5 février 2002, Conka / Belgique, § 83), d'une part, et du fait que cet article prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 (C.E. 22 décembre 2010, n° 210.029), d'autre part, il revient à l'autorité administrative de se livrer, avant de prendre sa décision, à un examen aussi rigoureux que possible de la cause, en fonction des circonstances dont elle a ou devrait avoir connaissance. » (CCE, arrêt du mai 2013, n°106 128)

Que le Conseil a également estimé :

« S'il s'agit d'une première admission, la Cour EDH considère qu'il n'y a pas d'ingérence et il n'est pas procédé à un examen sur la base du deuxième paragraphe de l'article 8 de la CEDH. Dans ce cas, la Cour EDH considère néanmoins qu'il convient d'examiner si l'Etat est tenu à une obligation positive pour permettre de maintenir et de développer la vie privée et/ou familiale (Cour EDH 28 novembre 1996, Ahmut/Pays-Bas, § 63; Cour EDH 31 janvier 2006, Rodrigues Da Silva et Hoogkamer/Pays-Bas, § 38). Cela s'effectue par une mise en balance des intérêts en présence. S'il ressort de cette mise en balance des intérêts que l'Etat est tenu par une telle obligation positive, il y a violation de l'article 8 de la CEDH (cf. Cour EDH 17 octobre 1986, Rees/Royaume-Uni, § 37). que, dès lors que la situation familiale de la requérante était connue, ou devait à tout le moins être connue de la partie adverse, il revenait à celle-ci de se livrer à un examen aussi rigoureux que possible de la cause et de tenir compte de la vie familiale menée par la requérante sur le territoire du Royaume avant d'adopter la décision attaquée. » (CCE, arrêt du 18 janvier 2013, n° 95 394).

Attendu que la partie adverse connaissait la situation familiale particulière de la partie requérante dès lors que celui-ci avait invoqué l'existence d'une obligation positive dans le chef de l'Etat belge dans le cadre de sa demande de régularisation du 1er juin 2021.

Il dispose en effet d'une cellule familiale sur le territoire belge constituée de son épouse (mariage à Zelzate le 11 mars 2019) et son enfant (né à Gand le 17 novembre 2017) ;

Ils sont tous les trois d'origine syrienne et reconnus réfugié. Il leur est donc impossible de maintenir et de développer leur vie familiale sur le territoire syrien en raison du risque de persécution.

La partie adverse était parfaitement informée de cette situation, à supposer même que le principe « audi alteram partem » ait été respecté.

Qu'en interdisant l'entrée sur le territoire de la partie requérante sans analyser sa situation familiale particulière et exceptionnelle et sans rencontre l'argument de l'obligation positive dans le chef de l'Etat

belge d'accueillir ladite cellule familiale sur le territoire du Royaume, la décision attaquée viole l'article 3 de la loi sur les étrangers, l'article 7 de la Charte des droits fondamentaux de l'union européenne et l'article 8 de la Convention EDH.

Que la motivation de la décision de refoulement est à tout le moins insuffisante et inadéquate pour permettre de justifier que la vie familiale, parfaitement connue de la partie adverse eu égard à la demande d'autorisation de séjour introduite par la partie requérante dès le 1er juin 2021.

Que les moyens sérieux sont fondés prima facie. »

2.2.2. De verwerende partij heeft geen nota ingediend

2.2.3. Beoordeling van het ernstig middel

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Artikel 8 van het EVRM definieert de begrippen gezins-, familie- of privéleven niet. Dit zijn autonome begrippen die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een gezins-, familie- of privéleven, is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93).

In de verslagen die werden opgesteld voor de totstandkoming van de bestreden beslissing wordt gesteld dat het voorgelegde vluchtelingenpaspoort, uitgegeven door de Deense autoriteiten authentiek is maar dat de geldigheid ervan verlopen is en dat er schrappingen werden aangebracht. Met betrekking tot het voorgelegde Deens verblijfsdocument wordt vastgesteld dat het document authentiek is, maar de geldigheid ervan is verlopen, en met betrekking tot het Syrische paspoort wordt vastgesteld dat het geldig is, en dat verzoeker de rechtmatige eigenaar is. Verder wordt vastgesteld dat verzoeker de feiten toegeeft en verklaarde dat hij in de Verenigde Arabische Emiraten geen ander Deens document kon verkrijgen en dat hem verteld was om de datum aan te passen en zo toch te kunnen reizen.

Uit het voorgaande blijkt dat de valsheid, die door verzoeker wordt erkend, ertoe strekte de geldigheidsduur van zijn vluchtelingenpaspoort aan te passen. Hoe laakbaar ook, stelt de Raad vast dat de identiteit van verzoeker en het feit dat de voorgelegde documenten hem toebehoren, niet worden betwist.

Verzoeker, die in Denemarken de vluchtelingenstatus kreeg toegekend, voegt bij zijn verzoekschrift stukken die bevestigen dat hij op 11 maart 2019 in Zelzate officieel is gehuwd met mevrouw R.A. met wie hij reeds in 2015 religieus was gehuwd en hij de vader is van een op 17 november 2017 geboren zoon.

Uit het voorgaande blijkt dat redelijkerwijze niet kan worden betwist dat verzoeker een gezinsleven heeft in België.

Verzoeker stelt dat hij in functie daarvan een aanvraag om machtiging tot verblijf had ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet waarin hij had gewezen op de positieve verplichting voor het bestuur om, in hoofde van artikel 8 van het EVRM, het gezin te beschermen, nu zij alle drie de vluchtelingenstatus kregen toegekend, zijn echtgenote en zoon in België en hijzelf in Denemarken. Hij wijst erop dat de verwerende partij hiervan op de hoogte was en dat dit op geen enkele manier werd betrokken bij de totstandkoming van de bestreden beslissing.

De Raad stelt verder vast dat uit het administratief dossier inderdaad blijkt dat verzoeker op 4 juni 2021 een aanvraag om machtiging tot verblijf had ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarin hij heeft gewezen op het feit dat hij zelf erkend is als vluchteling in Denemarken, zijn echtgenote en kind deze erkenning in België kregen en waarin hij heeft gewezen op de

noodzakelijke bescherming van zijn gezinsleven in België zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM. Het blijkt niet dat over deze aanvraag al werd beslist.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezinsleven is niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM er in beide voormelde gevallen en bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). De Verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië (GK)*, § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland (GK)*, § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Niettemin, in bepaalde gevallen kunnen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het gezinsleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka v. België*, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins/ privé-leven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Hoewel er heel wat vragen te stellen zijn omtrent de elementen in het dossier, kan de Raad alleen maar vaststellen dat noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er rekening werd gehouden met de situatie van verzoeker in het licht van artikel 8 van het EVRM en dat de verwerende partij is overgegaan tot de *in casu* vereiste belangenafweging in het licht van deze bepaling, niettegenstaande deze laatste ervan op de hoogte was of hoorde te zijn dat verzoeker zich reeds ten aanzien van het bestuur had beroepen op de bescherming van artikel 8 van het EVRM in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 8 van het EVRM is *prima facie* aangetoond.

2.2.4. Het middel is in de besproken mate ernstig.

2.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.3.1. Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2°, van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningbepalingen mede beogen te vrijwaren,

onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief, gegrond op het EVRM, heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd, gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Verzoeker verwijst onder meer naar de schending van zijn gezinsleven in het licht van artikel 8 van het EVRM.

Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel, gestoeld op artikel 8 van het EVRM, ziet ieder redelijk denkend mens onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

2.3.3. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

3. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing houdende bevel tot terugdrijving van 6 april 2022 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS